

הדרטיכל מס. 10/ג
מישיבת הועדה לסידורים אגוריים
מיום כ"ג שבט תשי"א - 30.1.51
בשעה 09.30

חברי הועדה הסדורים:

- היו"ר א. דיקנבטי
- י. גיל
- ח. כהן-מגורי
- ד. נצר
- א. הכרמלי
- א. פרמינגר
- ח. למדן

מרוז חו"ל:

ד"ר נוימן - מטעם משרד הבריאות
א. גלובוס - היועץ המשפטי של משרד
הבריאות.
מר קיטרון - מטעם משרד המשפטים.

סדר - הירוק:

המסך הדיון בחוק לתיקון פקודת הנפאי השנייים.

היו"ר א. דיקנבטי:

פותח את הישיבה.

רופאי השנייים, סעיף 6:

"תוך ששה חדשים מיום הגשת הבקשה עמד בבחינה
סקצועית, לפי תכנית שיקבע הסנהל, בפני ועדה שנתמנתה על ידי הסנהל."

א. הכרמלי:

מדוע זה "תוך ששה חדשים"?

ד"ר נוימן:

הכוונה הי, שיהיה איזה מיום לתקופה זו.

מר קיטרון:

סעיף זה הוא לטובת המועמד, כי כאשר הוא
הוא מגיש בקשה, הוא יודע, שתוך 6 חדשים

מוכרחים לבחון אתה. הי.

ח. מנורי-כהן:

האם אדם אשר בא מחו"ל ויש לו תעודה
ריכול לפתוח קליניקה כל רגע, האם
גם הו: צריך לחכות 6 חדשים, עד אשר יקבלו את בקשתו?

היו"ר א. ריקנטי:

אני חושב, מקצוע זה צריכים לחקור
לסוגים, סוגים, כסו, אנשים זקנים יותר
שעבדו בטכנ: כל ימי חייהם במקצוע זה ואשר אין ביכולתם לעבוד בחינה
סקצועית.

ד"ר נוימן:

אני חושב, שאין התנגדות פרינציפיונית
לשחרר אותם אנשים שיש להם תעודות מחו"ל.

ביחס לזקנים, ברור שכל בחינה לאדם מבורך
יכולה ליצור איזו שהיא תקלה. אולם אנו יודעים שבכל העולם ובכל
המקצועות הרפואיים דורשות הממשלות בחינות חדשות, וגם אנו נבוא
בקרוב בהצעה לתקן את הבחינות לאלה המתעסקים ברפואה, כלומר, חוק
הקובע את הסטטוס של הרופאים, כדי להבטיח גם שם את הדרישה לבחינות
לפני קבלת הרשיון בארץ. איבנו יכולים לוותר על דבר זה לא ביחס
לקשישים ולא ביחס לצעירים, כי ישנם אנשים שאינם עומדים על הגובה
המינימלי הנדרש מהם.

הייתי מסכים, אם הועדה רוצה בזה, לשנות
את הסעיף במובן זה שבכיר בתעודות של בחינות עד כמה שנראה לנו,
שהו מתאימות וראויות לאימוץ, אבל לא יותר מזה. אם הועדה והסתדרות
הרפואים מסכימות לוותר על בחינות לאנשים שיש להם תעודות מחו"ל,
אם אני מסכים.

א. פרמינגר:

קודם כל, ברצוני לקבוע בשמחה, איבני
חולק על מסרד הבריאות מעין הבחינות.
בישיבה הקודמת הצעתי, שמי שעבד בחו"ל יתנו לו לעבוד בארץ. הצעה
זו נפלה. בסעיף זה אני מציע: א. לקבל את הותיוור שכולם מסכימים
לו - ליפות את כוחם של המנהל להכיר בתעודות מחו"ל; ב. ביחס לאדם
שנכשל בבחינה, אני חושב שצריך לאפשר לו לגשת לבחינה שניה. אני
מבקש שתקחו בחשבון, שהמדובר אינו על ילדים, אלא על בני אדם בגיל
הבגרות, או למעלה מזה. אני חושב, שצריך להתקין תקנה מפורשת האומרת,
שאדם הנכשל בבחינה, נותנים לו תוך 6 חדשים נוספים, לגשת לבחינה
שניה.

לדעתי, סעיף זה אינו מבהיר מי תהיה
הועדה הבוחנת, זו שאלה חשובה עד למאד. אני חושב, שהמחוקק יכול
לעזור על ידי כך שיקבע את העקרון - מי יהיה הבוחן. אני חושב,
שנועדה זו אינו יכולים להיות רופאי שיניים, שלם אינטרנסטים. בכל
העולם בוחנים רופאי שיניים, אבל כאלה שאינם במקצוע, אלא פרופיסורים
באוניברסיטה. אצלנו יבחנו רופאי שיניים אשר עוסקים במקצוע זה
בפרקטיקה יומיומית ואפילו אם לא יהיה מסוג פנים, הרי יהיה פתח
למסוג פנים. בועדה זו חייבים להיות, לדעתי, בא כח הפקולטה הרפואית
באוניברסיטה, בא כוח של מסרד הבריאות, בא כח המסדרות רופאי השיניים
ובא כח ארגון מרפאי השיניים. בא כח המסדרות רופאי השיניים יוצא
על ידי מסרד הבריאות מבין עלה שאינם עובדים במקצוע מסבה זו או
אחרת. לדעתי, אפשר להזמין גם אישיות נעלה שח"ל. מכל מקום,
אני חושב, כי בועדה זו צריכים להיות לא יותר מאשר שני אינטרנסטים,
וכל השאר, לדעתי, אסור להם לעסוק בקצוע מכיוון שהם עלולים להיות
מושפעים מראש.

י. גיל:

אני מסכים להצעת הממשלה ביחס לבחינה
מסתי סיבות: א. אני רוצה לקבוע שבחינה
סקצועית - דבר שפרימנגר מרבה לדבר על האינטרנסטיות שלו - תעזור
למרפאי השיניים, כי הם יוכלו לכתוב על השלט שלהם - נבחן על ידי
ממשלת ישראל.

ד"ר נוימן:

אסור יהיה לו לרפור זאת רשלא.

אתה חושב, שבחינות נותנות עליונות למרפאי השניניים.

ח. למדן:

אני אומר, שהבחינה הזאת היא לטובת מרפאי השניניים.

י. גיל:

אני חושב, שאיננו עוסקים בענין פרנסה לשלש מאות איש, אלא ברמת המקצוע, שלא למסור את המקצוע הזה לכל אדם, ואומר כי הוא מרפא שניניים. למה בוחר את ההסחה המקצועית? יתר על כן: מר גלומוט אומר, כי באנגליה מחייבים גם פרופסיטור להבחין בין זה מענין אותי מה שומר רופאי השניניים ומרפאי השניניים. אני חושב, שכל הפחות יש להנהיג את הסיג של בחינות, כי זה לטובת המסאי

אני חושב, שמה שאמר "ר"ר נוימן ביחס לביטול הבחינות לאנשים שיש להם תעודות - אומר על דעת עצמו ולא על דעת הממשלה.

ד"ר נוימן:
אני אמרתי, שהיות ושני האזורים הודיעו שהם מוכנים לותר על בחינות לאנשים שיש בידיהם תעודות מ"ל, והיות וד"ר שיבר מסכים לזה, גם אני מסכים לותר על כך.

ד. נצר:
לדעתי, הפיסקא צריכה להיות מנוסחת כך: המנהל רשאי לסחרר מבחינות אדם שהביא תעודת בחינות מחו"ל, ואשר הוא מכיר בהם.

ח. למדן:
אם מסכימים ליתרון, ואפשר לסחרר מבחינות אדם שיש לו תעודת בחינות מחו"ל, הרי אם המנהל ספקי בה, הוא חייב לסחרר את האדם הזה, ואז יש לכתוב: המנהל יתן, ולא "המנהל רשאי".

א. גלובוס:
המוסגים "רשאי" ו"יתן" לא נולדו מאין מרפא השניניים, אם אנו כותבים בסעיף 5 "רשאי", אין אנו יכולים לכתוב בסעיף 7 "יתן".

ד"ר נוימן:
אם אנו כותבים "תעודה שהמנהל מכיר בה", אין זאת אומרת שהוא מכיר בתעודה, אלא בסוג התעודה. אם אנו נכתוב "יתן", הרי במקרים מסוימים, מאיזה טיבות שהן, באשר המנהל לא מכיר בתעודה, לפי ניסוח זה, הוא יהיה חייב לאשר את התעודה. צריך לנסח דבר זה באופן זהיר מאד, ועל כן אני חושב, שאנו צריכים להשאיר את המלה "רשאי", בלי לקבוע כרגע את הנוסח הסופי.

א. הכרמלי:
אני חושב, שיש לאפשר לאדם הנכסל בבחינה להבחן לבית. אמנם, אי-אפשר בלי סוף ובלי גבול להבחן, אבל לפי מיטב ידיעותי, למורים מאפשרים להבחן שלוש פעמים. נדמה לי, שאנו צריכים לאפשר גם בחוק זה, לאדם שנכסל לגסט לבית בבחינה, אבל צריך להיות מרחק מסוים בין בחינה אחת לשנייה. אנו איננו מעוניינים בהכשלתו של האדם, אנו רוצים לדעת אם האדם מוכשר ובעל יכולת הוא. אני חושב, שיש לסדר קורסים מזורזים לרופא-שניניים, שהיו בעלי מקצוע בחו"ל. לדעתי צריך להעטות דבר זה בהתייעצות עם האוניברסיטה.

אינני סבור חבר הכנסת גיל, שמורה
הכוחן מורים צעירים שבאו מחו"ל, חושב רק על המקצוע שלו. אני מלא אמונה
לצבור. יכול להיות גם רופא שני יום וגם פרופסור באוניברסיטה, ושניהם
יחד יכולים להיות בצומא אנשים טובים. אני חושב, שאפשר לסמוך על משרד
הבריאות ביחס למנוי חברי הועדה.

ח. כהן - סגור:

אני חושב, שאנו צריכים לגשת לבעיה
זאת מבחינה ראלית. אנו עומדים
הפני שינויים גדולים, אנו רואים את העליה הגדולה באה לארץ על כל גווניה.
עם בעלי מקצוע ומחוסרי מקצוע. לדעתי, החוק תמיד יבט. אני מבין, שטר
גלובוס אשר נולד באנגליה קל לו להסתמך על חוקים ישנים. אני שואל:
מדוע לא נתן לגשת לעבודה לאותם אנשים שעברו בחינות בחו"ל, ועבדו כבר?
אני מציע, שלאנשים אשר יש תעודות מחו"ל, תנתן האפשרות להתחיל לעבוד
תוך 6 חודשים, כלומר, לתת להם רישיון זמני, עד אשר יעברו את הבחינות.

ד. נצר:

אינני יודעת על מה הויכוח. שמענו
כי סעיף 6 מכוון להקל על מגישי
הבקשות, והבחינה יכולה להעשות תוך 6 חודשים, כלומר, גם יום אחד לאחר
שהבקשה הוגשה.

אני חושבת, שגם הנקודה השניה -
לשחרר מבחינות אדם שהביא תעודה מחו"ל - אינה שנויה במחלוקת.

היו"ר א. קנסי:

אני מצביע את סעיף 6 עם התיקון
שהוצע ע"י ד"ר נוימן - אדם שאסר
יש תעודה מחו"ל הסוכרת ע"י המנהל אח"כ יאמי המנהל לשחררו מבחינות.

ה צ ב ע ה

התיקון נתקבל פה אחד.

ח. לסדן:

עכשיו ישנה שאלה: אדם שנכשל בבחינות-
האם יוכל להבחן שנית?

ד. נצר:

סעיף זה צריך להתקין בתקנות, ולא
בגוף החוק.

א. הכרמלי:

לדעתי, אפשר לכתוב בגוף החוק: עמד
בבחינה מקצועית לא יותר מסלוש פעמים.

ד"ר נוימן:

זוהי שאלה של ניסוח. לדעתי, ענין זה
צריך להיות מנוסח בתקנות, ולא בגוף
החוק. כאשר לעצם הדבר, במקרה שאדם נכשל בבחינה. גם אני תארת לעצמי
שאדם כזה יוכל לגשת לבחינה שניה, כי הבחינות הן פעויות ולא תאורטיות,
ואדם אשר עבד, בניח, 15 שנה במקצוע ונכשל בבחינה, לא יעזור לו כלום
אם יגש לבחינה השניה כעבור 3 חודשים. על כל פנים, אין לי כל התנגדות
שתנתן לו שאנסה שניה, אבל את זאת צריך לנסח בזהירות.

א. גלובוס:

החוק קובע 6 חודשים, זאת אומרת, שאם
עברו 6 חודשים אין כל תועלת אם אדם
יגש לבחינה שניה, כי מועד הזמן עבר.

ח. לסדן:

אני מציע שנכתוב: אם נכשל בבחינה,
רשאי להגיש בקשה שניה לבחינה לעוד

א. גלובוס:
כל אדם המגיש בקשה חייב לעבור
את הבחינות תוך 6 חדשים. אדם
שנכשל, אנו מאפשרים לו לגשת לבחינות תוך 6 חדשים נוספים. אינני
חוטב מאפשר לעשות דבר זה.

א. הכרמלי:
לדעתי, אדם אשר נכשל בבחינות,
צריך להגיש/מיד בקשה שניה לבחינות,
כדי שיוכל להבחן שנית במסך 6 חדשים הנתיבים לו בהתאם לסעיף זה.

ד"ר נויסון:
בעצם, אדם הסתחיל לעבוד מבלי שיהיה לו
רשיון, עובר על החוק, וישנם כאלה שעובדים
15 שנים ועובדים על החוק 15 שנים. זוהי עבודה, אני מסעתי, אינני יודע
אם זה נכון, שפרקליט המדינה אטם שפסטים שהוגשו עכשו בגד אנשים כאלה
בירוסלים.

ד"ר קיטרון:
זה נעשה בהתאם לפנית הועדה הזאת.

ד"ר נויסון:
אם כן, אני מתאר לי שפרקליט המדינה
לא יגיש תביעה למספט בגד אדם שהגיש
בקשה לבחינות ופתח קליניקה בטרם שקבל רשיון.

אני מתנגד לרשיון זמני. אדם שקבל רשיון
זמני אם חסרים לו איזה דברים פורמליים
גרידא, ולא לעצמה עניין כלומר: אם לא עבר את הבחינה. דבר זה יכול להעשות
רק על ידי הסכם פנימי עם פרקליט המדינה, אבל אינו יכול להיות כתוב
בחוק.

א. פרטינבר:
אני מציע, שהועדה תחליט לפנות בבקשה
אל היועץ המשפטי, להתיר לאדם אשר
הגיש בקשה בהתאם לחוק, להתחיל בעבודה גם אם לא קבל את הרשיון. אינני
מציע לפרוט דבר זה. אני חוטב שהיועץ המשפטי יענה לבקשתנו, כי עוד
לא קרה שהוא עוד לא נענה לבקשת ועדה של הכנסת.

ח. סגור-כהן:
כפי שפנתה ועדת הסירותים ליועץ המשפטי
ביחס לאנשים שהוגשו בגדם שפסטים עד
אשר הועדה תסיים את הדין בחוק, אני מציע שפנה שנית ליועץ המשפטי
בבקשה לא לבקש בטום אמצעים בגד אנשים שכבר עובדים, ואשר הגישו בקשה
זי שיעברו את הבחינות.

הינ"ר א. רפנט:
ישנה הצעה של מאפשר לאדם שנכשל בבחינות,
להגיש בקשה/בתקופה של 6 חדשים נוספים.
אני מצביע את ההצעה.

ה צ ב ע ה

ההצעה וההצעה בתקבלה

אבקש את היועץ המשפטי לנסח את ההחלטה
הזו.

ד. נצר:
אני מתנגדת להחלטה זאת, אבל אינני
סמתייגת.

א. הכרמלי:
כדי שנגיע לידי פשרה, אני מציע שפועם
השניה תנתן לאדם שנכשל בבחינה, תקופה

של 3 חדשים, ולא להגיע לידי אבטור, שבפעם הראשונה תנתן תקופה של 6 חדשים וכפי שבפעם השנייה.

ההצעה בתקבלה.

א. הכרמלי:
אני מציע שבקבל החלטה על דבר עריכת קורסים מזורזים למרפא הסנייים.

ההצעה בתקבלה.

י. גיל:
ביחס להרכב הועדה אני מציע, שבחוק יהיה כתוב, שהועדה בתמנתה ע"י המנהל ותהיה מורכבת מבאי-כח - הסדרות הרופאים, ארגון מרפאי-הסנייים, הפקולטה לרפואה של האוניברסיטה, ובא-כח משרד הבריאות.

אני חולק על דברי חבר הועדה פרמינגר ביחס להרכב הועדה, ואינני מקבל את הצעתו להזמין מוסחה סחו"ל. אני חושב שבפעם עלבון לסניינת ישראל אשר יש בה אלף רופאי-סנייים, אם נזמין מוסחה סחו"ל, אשר יערוך בחינות ל-300 איט.

אני חושב, שתכנית הבחינות צריכה להקבע ע"י המנהל וע"י הועדה. לא יתכן שועדה הבוחנת לא תערוך את הבחינות.

ג. הרפז:
אני מציע שלא נפרט בחוק את הרכב הועדה.

ד. נצר:
אף אני חושבת, שאין צורך לפרט בחוק את הרכב הועדה. עצם העובדה, שבראש הועדה יעמוד מנהל משרד הבריאות, מניחה את דעתי, ואני חושבת, שהוא יסנה לוועדה זאת את האנשים המתאימים.

א. פרמינגר:
אינני מקבל את דעה, שאין לפרט בחוק את הרכב הועדה. היה כבר תקדים לדבר זה, למשל, בחוק התגמולים, אשר בו פירטו את הרכב הועדה.

אני מתפלא על אותם החברים האוחזים

בטלית בלתי הקצוות, כמו, חברת הכנסת נצר, אשר מצד אחד מדברת בטעם הסומחיות - על הצורך בהרמת הרמה המקצועית, ומצד שני מתנגדת להקמת ועדה

אשר תעמוד על רמה גבוהה. לא נשמע כדבר הזה בכל העולם שרופאי הסנייים הם הבוחנים. בכל העוליים הבוחנים הם פרופסורים. אני חושב, שיש לה הועדה צריך להיות רופאי-סנייים שאינם עוסק בפרקטיקה יום יומית, ושאר חברי הועדה יהיו: בא-כח רופא-הסנייים; בא-כח מרפא-הסנייים, פרופסור מהפקולטה לרפואה של האוניברסיטה.

א. גלובוס:
אני חושב, שחבר הועדה פרמינגר מפריז בחסדו, תיו כלפי רופאי-הסנייים. ברצוני להביא טוב דוגמה מהמקצוע שלי, עריכת-דין, אשר בו הבוחנים הם עורכי-דין.

ישנו ניסוק נוסף לאי-פידוט הרכב
הועדה בחוק והוא "הסתדרות רופאי-הטביים, וארגון רופאי-הטביים
לא קבלו עדיין סטטוס חוקי, וע"י פירוטם בחוק - ניתן להם סטטוס
חוקי".

ד"ר בוזיס:

לעצם הענין, הייתי שמח לקבל את
הצעתו של חבר הכנסת פרמינגר, היות
והיא היתה מסירה את כל התקלות ביחס להרכב הועדה, כי אני רואה כבד
עכשיו את הקטיים שנתקל בהם בשעת הרכב הועדה, בל נסכה, שהסתדרות
רופאי-הטביים נהלה כל הזמן מלחמה חריפה נגד החוק הזה, ובגלל זה,
יהיה לרפאי-הטביים - בצדק או שלא בצדק - חטט שבאי-כח הסתדרות רופאי-
הטביים לא יהיה אוניקטיביים לגמרי.

ביחס לעצם הרכב הועדה, שוחחתי עם
ד"ר שיבר, ואמרתי לו, כי לדעתי, צריכים להכניס לוועדה זאת רופאי-
טביים בעלי משרות ציבוריות, כמו, רופאי-טביים בקפת-חולים.

גם הפקולטה לרפואה של האוניברסיטה
אינה מוכנה לתת בא-כח, אלא רק להמליץ על אדם באופן אישי, כי אינה
רוצה לקבל על עצמה להסתתף בוועדה זאת בתור גוף. בדצוני להביא דוגמה
מתוך מקצועות רפואיים אחרים, כמו, עוזרים לרוקחים, אשר נבחרים עדיין
בהתאם לתקנות המדינה, על סמך פקודת הרוקחים אשר שם כתוב, שהועדה
הנוכחית מורכבת מ-5 אנשים, שמהם לפחות 3 צריכים להיות רוקחים. בשנה
שעברה ועדת הבחינות היתה מורכבת מ-4 רוקחים ואני בתור יו"ר, לא
סמעתי אף תלונה לגבי כל הבחינות שנערכו, אם כי היה בוועדה זאת רוקח
פרטי בעל בית-מרקחת. על כן, אני מציע להסאיר את הנוסח כפי שהוא
בחוק, מבלי לפרט את הרכב הועדה.

א. פרמינגר:

אני שוכנעתי בענין הסבויים, אבל אני
עומד על דעתי, שבתוך הסבויים האלה
לא יהיו יותר מאשר רופאי-טביים אחד ורפאי-טביים אחד, והסאר - ימונו
לפי כללים אחרים. ביחס לרפאי-הטביים ורפאי-הטביים, אשר ימונו בוועדה
זאת בדצוני להסיף סייג נוסף - רופאי-טביים ורפאי-טביים שאינם עוסקים
בפרקטיקה יום יומית.

א. גלובוס:

אי-אפשר להכניס בחוק את הטליים:
"פרקטיקה יום יומית".

היו"ר א. רמזי:

אני מציע, שננסח סכתב פנימי למסד
הבראות, ולא נכתוב זאת בחוק.

ההצעה בתקבלה.

ח. למדן:

אני מציעה, שבסכתב למסד הבראות
נכתוב, שזוהי החלטת הועדה, ולא תילצת
הועדה.

י. גיל:

אני עומד על הצעתי, שיהיה כתוב בחוק:
א. לפי תכנית שתקבע ע"י הסנהל הועדת
הבוחרים; ב. בפני ועדה שתתמנה ע"י הסנהל ותהיה מורכבת מרופאי-טביים
אחד, מרפאי-טביים, בא-כח הפקולטה הרפואית, ובא-כח מסד הבראות.

היו"ר א. רמזי:

אני מעמיד להצבעה את הצעת חבר הכנסת
גיל.

ה צ ג ה

בעד הצעת חבר הכנסת גיל - טיעוס

נגד - רוג

ה הצעה נדחתה.

חברי הכנסת גיל ופרמינגר רוטמים לעצמם זכות
הסתייגות.

חבר הכנסת פרמינגר אינו יכול
להסתייג, כי קבלנו את וצענו ביחס

ח. סגורי-כהן:

למכתב הועדה למסדר הבריאות.

אם חבר הכנסת גיל מביא את הסתייגותו
לכנסת - גביא גם אנו את הסתייגותנו.

ח. למדן:

היות ונדמה החלטת הועדה, אין צורך
לברוא בהסתייגות לכנסת.

ג. הרפז:

אנו נוזיע בישיבה הבאה, אם בכניס
את ההסתייגות או לא.

ח. למדן:

אם החלטה אינה מתקבלת פה אחד,
ותובאנה הסתייגות לכנסת - אסתייג

ח. סגורי-כהן:

אף אני.

הישיבה הבאה תתקיים ביום שלישי,
6.2.51, ל' בשבט תשי"א, בשעה
09.00.

היו"ר א. רטנטי:

הישיבה נועלה בשעה 11.30.